

Motion till riksdagen 2005/06:Ju547

av Marie Nordén m.fl. (s)

Barns rätt till skydd mot brott

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen tar fram en handlingsplan för barns rätt mot brott och hjälp och stöd för att minska skadliga konsekvenser av brott i enlighet med motionen.

Motivering

Vi kan vara stolta för att de flesta barn i Sverige växer upp under trygga förhållanden med engagerade föräldrar. Men vi kan inte vara nöjda med att det också finns barn som har en otrygg och svår uppväxt som kan komma att prägla hela deras liv. Många barn befinner sig i en särskilt utsatt situation på grund av brott eller därför att man befinner sig i "skuggan" av brott. Det kan gälla barn som tvingas bevittna våld i familjen eller som själva utsatts för våld eller sexuella övergrepp eller riskerar att råka ut för detta.

Den socialdemokratiska regeringen har gjort flera stora insatser för barn i dessa situationer. Bland annat har förändringar gjorts i socialtjänstlagen om förändrad anmälningsskyldighet och kommunens ansvar för brottsoffer och deras anhöriga. I lagen om vård av unga, LVU, har barnperspektivet stärkts, registerkontrollen har förstärkts för dem som ska arbeta med barn, målsägande- och särskilda företrädare för barn har införts. Nyligen har sexualbrottslagen ändrats, bl.a. för att ytterligare stärka barnens ställning.

För att säkerställa barns rättigheter krävs en kombination av åtgärder i form av lagstiftning, utbildning, administrativa åtgärder, opinionsbildning och upplysning. Detta arbete måste genomsyra samtliga berörda myndigheter liksom kommuner och landsting. Inte var för sig utan i samverkan. Där finns det fortfarande brister att rätta till. Hela kedjan måste fungera för att förebygga barns utsatthet och skydda barn som på något sätt berörs av brottslighet eller vid eftervården. Detta kräver att barnet är i fokus, inte myndigheternas uppdragsgränser. Det kräver gränsöverskridande insatser.

På samma sätt som den socialdemokratiska regeringen tog ett kraftfullt grepp kring mäns våld mot kvinnor i Kvinnofredspropositionen (1998) anser

Fel! Okänt namn på

vi att man nu på ett likartat sätt bör kraftsamla för att stärka barns möjlighet att få skydd och stöd. Det finns ett behov av att samlat beskriva de åtgärder som har vidtagits för att förstärka utsatta barns stöd och hjälp, men också för att klargöra ansvarsfördelning och eventuella brister i vårt samhälles sätt att hjälpa barnen. Det är inte nödvändigtvis så att det finns behov av förändrad lagstiftning. Det kan vara så att det snarare krävs konkreta handlingsplaner och tydligare myndighetsuppdrag.

Stockholm den 29 september 2005

Marie Nordén (s)

Carina Ohlsson (s)

Carina Adolfsson Elgestam (s)

Carina Hägg (s)

Britta Rådström (s)

Lilian Virgin (s)

Anne Ludvigsson (s)

Christina Nenes (s)

Eva Arvidsson (s)

Inger Nordlander (s)